

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 3338/2021
02.06.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић, др Илије Зиндовића, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиоца – противтуженог „Марјановић - Транс“ д.о.о. за транспорт, шпедицију и услуге из Футога, чији је пуномоћник Синиша Кесерић, адвокат из ..., против туженог – противтужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Живана Драпшин, адвокат из ..., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији туженог - противтужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 459/21 од 25.08.2021. године, у седници од 02.06.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог – противтужиоца.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог – противтужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж1 459/21 од 25.08.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Новом Саду П1 1594/18 од 04.11.2020. године, усвојен је тужбени захтев тужиоца – противтуженог и обавезан је тужени – противтужилац да на име стицања без основа исплати износ од 4.000 евра са каматом коју прописује Европска централна банка на валуту евро, почев од 10.07.2018. године до исплате, као и да му накнади трошкове парничног поступка у износу од 191.050,00 динара. Ставом другим, делимично је усвојен противтужбени захтев, тако што је обавезан тужилац – противтужени да туженом – противтужиоцу исплати на име припадајућих износа неисплаћених девизних дневница за путовања и трошкова пута у иностранство у периоду од 16.12.2015. године до дана престанка радног односа 16.08.2018. године, укупан износ од 4.288,13 динара, и то на име главнице дуга износ од 32 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан 29.07.2018. године, односно износ од 3.777,01 динара, као и припадајућу камату обрачунату на динарску противвредност од 30.07.2018. године до 31.08.2019. године у износу од 451,12 динара, и на име накнаде за неискоришћени годишњи одмор за 2017. годину износ од 35.784,63 динара са обрачуном законском затезном каматом у износу од 6.581,69 динара. Ставом трећим, одбијен је противтужбени захтев туженог – противтужиоца којим је тражио да се обавеже тужилац – противтужени да му исплати законску затезну камату на досуђене износе главнице и обрачунате законске затезне

камате, тражену од дана доспећа појединачних новчаних износа па до коначне исплате, неисплаћену нето зараду за август 2017. године у износу од 22.685,51 динара са законском затезном каматом у износу од 4.838,70 динара и са припадајућом законском затезном каматом од дана доспећа појединачних новчаних износа па до коначне исплате, на име накнаде за неискоришћени сразмерни део годишњег одмора износ од 21.060,69 динара, са обрачунаном законском затезном каматом у износу од 1.531,66 динара и са припадајућом законском затезном каматом од дана доспећа појединачних новчаних износа па до коначне исплате. Ставом четвртим, одбијен је противтужбени захтев туженог – противтужиоца којим је тражено да се обавезе тужилац – противтужени да му исплати на име мање исплаћеног износа девизних дневница износ од 3.611 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, са припадајућом каматом од дана подношења тужбе па до исплате. Ставом петим, одбијен је противтужбени захтев туженог – противтужиоца којим је тражено да се обавезе тужилац – противтужени да му исплати на име мање исплаћеног износа девизних дневница у износу од 6.293 евра у динарској противвредности по средњем курсу НБС на дан исплате, од дана доспећа појединачних новчаних износа па до коначне исплате. Ставом шестим и седмим, одлучено је о трошковима поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж1 459/21 од 25.08.2021. године у ставу првом изреке делимично је преиначена првостепена пресуда тако што је обавезан тужилац – противтужени да туженом – противтужиоцу исплати накнаду зараде за август 2018. године у износу од 22.685,51 динара и износ од 4.838,70 динара на име обрачунате затезне камате, док је у преосталом делу у усвајајућем делу тужбеног захтева и одбијајућем делу противтужбеног захтева и делу одлуке о трошковима парничног поступка. Ставом трећим, одбијен је захтев туженог – противтужиоца за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбе члана 404. ЗПП.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране законске одредбе, Врховни касациони суд није дозволио одлучивање о посебној ревизији туженог. У конкретном случају ревидент не указује, нити има потребе да се размотре правна питања од општег интереса, као ни правна питања у интересу равноправности грађана. Није потребно ново тумачење права, нити уједначавање судске праксе, јер се ревизијом ни не указује на постојање супротних правноснажних пресуда у истој или сличној чињенично-правној ситуацији.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизији, као изузетно дозвољеној, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима, ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Вредност предмета спора побијеног дела је 10.082 евра. Имајући у виду да је вредност предмета спора побијеног дела испод захтеваног ревизијског цензуса, ревизија туженог – противтужиоца је недозвољена.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд одбацио је ревизију туженог - противтужиоца као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић